

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่าง ๆ ได้มีความก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดดและส่งผลกระทบต่อผู้ผลิต คือ ด้านของอุตสาหกรรมการสื่อสารมวลชนที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วและมีศักยภาพสูงขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในด้านสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ ดังที่ บุญรักษ์ บุญยะเขตมาลา (2554) กล่าวว่า สื่อมวลชนเป็นองค์ประกอบหลักในกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม มีส่วนในการกำหนดการเติบโตของประชาชนในบางระดับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้สื่อและสารสนเทศยังเข้ามามีบทบาทอย่างมากต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนในสังคม รวมทั้งมีบทบาทต่อการดำรงชีวิต การบ่มเพาะความเชื่อ ทศนคติ ความคิด ค่านิยม การประเมินคุณค่าต่อเรื่องต่าง ๆ และปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ ของคนในสังคม (บุปผา เมฆศรีทอง, 2554) ทำให้ผู้รับสื่อต้องบริโภคสื่ออย่างชาญฉลาด เพราะไม่อย่างนั้นแล้วอาจตกเป็นเหยื่อของข้อมูลข่าวสารได้ ดังที่ อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2543) กล่าวว่าข้อมูลข่าวสารและการเรียนรู้จากสื่อเป็นร่างแหที่ครอบคลุมทุกคนในสังคมไทยโดยไม่รู้ตัว

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2543) ได้ระบุถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของอิทธิพลของสื่อสารมวลชนและสารสนเทศที่ถ่ายทอดผ่านสื่อต่างๆ ในหลายด้านทั้งในด้านเชิงสร้างสรรค์และเชิงลบ โดยระบุว่าสื่อและสารสนเทศมีอิทธิพลและผลกระทบต่อความคิดจิตใจ (intellectual and psychological effect) ต่อพฤติกรรมทางภาษา สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ การเมืองของบุคคลและกลุ่มบุคคล (behavioral effect) ข้อสำคัญคือ สื่อมวลชนสามารถอบรมบ่มเพาะเด็กและเยาวชนตามทฤษฎีการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยม (cultivation theory) ที่อธิบายว่า ผู้ที่เปิดรับชมโทรทัศน์มาก มีแนวโน้มที่จะเชื่อตามสิ่งที่สื่อนำเสนอ กล่าวคือ ได้รับการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมความเชื่อจากสื่อ ซึ่งมีผลการศึกษาวิจัยที่พบว่าสื่อและสารสนเทศมีพลังอำนาจอย่างสูงในการปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศ ความรุนแรง และบริโภคนิยม แม้ว่ากระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และความสามารถในการเลือกรับรู้ และเลือกจดจำจะมีส่วนช่วยกันกรองให้เกิดดุลยภาพของอิทธิพลและผลกระทบก็ตามที่ การถ่ายทอดค่านิยม ความเชื่อของสื่อที่กระทำอยู่อย่างต่อเนื่องและมีระดับความเข้มข้นมากได้ส่งผลต่อการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมต่าง ๆ ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ซึ่งทำ

ให้เห็นว่าสื่อและสารสนเทศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและอิทธิพลในการอบรมบ่มเพาะคนในสังคมไม่น้อยไปกว่าสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา

สำหรับในประเทศไทย สื่อและสารสนเทศเข้ามามีบทบาทต่อค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กไทยเช่นเดียวกัน ดังที่ นววรรณ ตันติเวชกุล (2542) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลของภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ตามแนวทฤษฎีการอบรมบ่มนิสัยทางวัฒนธรรมต่อเยาวชนในสถานศึกษา พบว่า โฆษณาทางโทรทัศน์มีอิทธิพลในการอบรมบ่มนิสัยทางวัฒนธรรมด้วยการนำเสนอแนวคิดและค่านิยมเชิงการบริโภค และข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าแก่เยาวชนในสถานศึกษา เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการมีผิวขาวของผู้หญิง ค่านิยมเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ค่านิยมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์เพื่อสร้างมิตรภาพ เป็นต้น มนัสวีณี จันทะเลิศ (2548) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพล และผลกระทบของสื่อมวลชนต่อเด็กและเยาวชน พบว่า บริบทของสังคมไทย สื่อเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ โดยมีอิทธิพลในการอบรมบ่มนิสัยทางวัฒนธรรม ปลูกฝังทัศนคติ และค่านิยม เด็กจะเลียนแบบความรุนแรง การใช้ภาษา การแต่งกายที่สื่อนำเสนอไว้โดยไม่แยกแยะว่าดีหรือไม่ดี เช่นเดียวกับ กิตติ กัญภัย (2551) ที่ระบุว่า หากคนเราสามารถเข้าถึงสื่อและสารสนเทศได้ดี แต่ไม่เลือกที่จะนำไปวิเคราะห์ แยกแยะสารสนเทศที่ได้รับก็จะเกิดการไม่รู้เท่าทัน และตกเป็นเหยื่อจากภัยสังคมในที่สุด

นอกจากนี้ กมล แสงทองศรีกรมล (2551: 36-37) ได้กล่าวถึงผลกระทบของสารสนเทศจากโทรทัศน์มีต่อเด็กว่า ทำให้เด็กลดการสื่อสารหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เนื่องจากว่า สื่อโทรทัศน์เป็นการสื่อสารทางเดียว เด็กที่ดูโทรทัศน์ตลอดวันจึงเรียนรู้แต่การรับสารทางเดียว ไม่เรียนรู้การส่งสาร และเด็กจะไม่มีเวลาไปทำกิจกรรมอื่นๆ ที่มี ทำให้บิดเบือนการรับรู้ของเด็ก ดังจะเห็นได้ว่าสื่อที่เสนอผ่านช่องทางโทรทัศน์มีอัตราของภาพและเสียงที่เร็วกว่าปกติ ซึ่งเมื่อเด็กใช้ชีวิตในสภาพความเป็นจริง ภาพและเสียงไม่ได้เร็วแบบนั้น ทำให้สมองเคยชินกับการรับภาพหรือเสียงที่เร็วแบบนั้น จึงเกิดความสนใจที่เปลี่ยนแปลงๆ และสนใจในสิ่งนั้นไม่นาน จนอาจเป็นที่มาของเด็กสมาธิสั้น ไม่ชอบอยู่นิ่ง เพราะใช้เวลาในการรับสื่อโทรทัศน์มากเกินไป นอกจากนี้ยังทำให้ผลการเรียนแยกลง เนื่องจากความสนใจส่วนใหญ่ของเด็กจะอยู่กับการรับสื่อโทรทัศน์ ทำให้เด็กไม่สามารถแยกแยะระหว่างจินตนาการ และความเป็นจริงได้ โดยเฉพาะในสื่อโทรทัศน์ประเภทการ์ตูนที่มีเนื้อหาเสนอจินตนาการมาก ทำให้เด็กสับสนว่า สิ่งใดเป็นจริง หรือสิ่งใดเป็นเพียงภาพฝัน ดังนั้นจึงปรากฏเสมอว่า เด็กเลียนแบบพฤติกรรมตัวการ์ตูนหรือสิ่งที่เด็กเห็นในโทรทัศน์ อีกทั้งยังทำให้เกิดปัญหาสุขภาพ เนื่องจากเด็กที่นั่งดูโทรทัศน์ หรือนั่งเล่นคอมพิวเตอร์มากจะไม่มีอาการเคลื่อนไหวออกกำลังกาย ทำให้อาจเกิดปัญหาโรคอ้วน และการปล่อยให้เด็กดูโทรทัศน์มากเกินไป อาจทำให้สายตาสั้น

นอนไม่หลับ ภูมิต้านทานโรคต่ำ ไปจนถึงแตกเนื้อหนุ่มสาวก่อนวัย และสุดท้ายทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เนื่องจากภาพและเสียงที่สื่อเสนอผ่านข่าว การ์ตูน ละครที่นำเสนอภาพของความก้าวร้าว รุนแรงให้เด็กเห็นจนชินตา ทำให้เด็กบางคนหงุดหงิดง่ายหรือแสดงพฤติกรรมที่รุนแรง เช่นเดียวกับที่เสนอผ่านสื่อโทรทัศน์

ในขณะที่เดียวกันการได้รับสารสนเทศก็ปรากฏให้เห็นในหลายแง่มุม กิตติ กัณภัย (2551) ระบุว่า หากคนในสังคมเข้าถึงสารสนเทศต่างได้ดี แต่ไม่เลือกนำไปวิเคราะห์แยะแยะสารสนเทศที่ได้รับมา ผลกระทบจากการใช้สารสนเทศนั้นเกิดจากการไม่รู้เท่าทัน ใช้ไปในทางที่ผิดวัตถุประสงค์ หากใช้ไม่ถูกก็ทำให้เกิดโทษ ตกเป็นเหยื่อจากภัยสังคม จากการสำรวจของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2550) พบว่าสถานการณ์ของเด็กไทยที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดคือการได้รับผลกระทบจากการรับสารสนเทศที่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องหรือได้รับการบิดเบือนจากความเป็นจริง

จะเห็นได้ว่าแม้สังคมไทยในปัจจุบันสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลาย มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารจากทั่วทุกมุมโลก แต่คนไทยโดยเฉพาะเด็กยังขาดความเข้าใจในการเลือกรับสื่อหรือเรียกได้ว่ายังไม่มีภูมิคุ้มกันจากการบริโภคสื่อและสารสนเทศ (สุวรรณดี คำมัน, 2551)

จากข้อมูลดังกล่าว การที่บุคคลจะสามารถ เข้าถึง เข้าใจ ตีความ ประเมิน และสร้างเนื้อหาที่อยู่ในสื่อและสารสนเทศต่างๆ ได้จึงมีความสำคัญเพื่อให้บุคคลนั้นไม่ถูกครอบงำจากสื่อและสารสนเทศจากสื่อ สามารถสร้างพลังอำนาจของตนเองเพื่อให้อาจสามารถใช้สื่อและสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้ ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม (พรทิพย์ เย็นจะบก, 2549) สอดคล้องกับองค์การยูเนสโก (UNESCO, 2011) ที่ระบุว่า การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ จะช่วยให้บุคคลมีวิจารณญาณและเป็นผู้รู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศทุกรูปแบบ สามารถตีความจากสิ่งที่เห็น ได้ยิน หรือมีปฏิสัมพันธ์ด้วยได้อย่างถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้ การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (media and information literacy) จึงเข้ามา มีบทบาทสำคัญในการเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเลือก ประเมิน ใช้และสร้างสรรค์สารสนเทศเพื่อให้เกิดความสำเร็จในด้านส่วนบุคคล สังคม การทำงานและเป้าหมายทางการศึกษา (Alexandria Declaration, 2005) สอดคล้องกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2554) ได้ระบุถึงความสำคัญของการรู้ทันสื่อและสารสนเทศว่า โลกปัจจุบันกล่าวได้ว่าเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาข้อมูลที่รับเข้ามานั้นมีทั้งข้อมูลที่มีประโยชน์และข้อมูลที่ไร้ค่า บุคคลจึงต้องมีความสามารถไม่เพียงแต่การรับข้อมูลหรือสื่อสาร

เท่านั้น แต่จะต้องมีความสามารถในการเลือกสรร คัดกรองและเข้าถึงข้อมูลที่เป็นจริง และสามารถเลือกนำสาระข้อมูลมาสู่การสร้างประโยชน์ให้เกิดแก่ตนเอง

จากการศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของสื่อและสารสนเทศ พบว่าเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่าประชากรกลุ่มนี้เป็นวันที่เลียนแบบและง่ายต่อการชักจูง สำหรับเด็กวัยประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งมีช่วงอายุ ระหว่าง 9-12 ปี ถือว่าเป็นช่วงวัยรุ่นแรกๆตามเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก (10-14 ปี) ซึ่งเป็นช่วงแรกของการเข้าสู่วัยรุ่นที่มีความต้องการ (Needs) แรงผลักดัน แรงขับ หรือแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยแรงขับ หมายถึง แรงผลักดันที่เกิดจากภายในตัวบุคคล ทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมออกมา ตามสภาพที่สืบเนื่องมาจากความต้องการก่อน ส่วนแรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้ร่างกายกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีจุดหมายปลายทาง ซึ่งอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก อีกทั้งยังเป็นวัยที่มีความต้องการด้านต่าง ๆ ที่เด่นชัดตามทัศนะของ ปรานี รามสูตร (2528) เช่น ด้านความต้องการมีประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ อยากรู้ อยากรองและมีความต้องการทำให้ตนเองเป็นที่ประทับใจแก่ผู้อื่น ด้วยการพยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง ดังจะเห็นได้จากการที่เด็กในวัยนี้จะชอบส่องกระจกเพื่อปรับบุคลิกภาพและสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ยังมีสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือ นิตยสาร ฯลฯ ที่เป็นเสมือนกระจกอีกประเภทหนึ่ง ทำให้เด็กพยายามที่จะเลียนแบบตามตัวอย่างที่ได้เห็น ซึ่งเด็กในช่วงวัยนี้จะไม่มีการพิจารณาญาณในการแยกแยะภาพที่ดีและไม่ดี จึงเอาเป็นแบบอย่างตามภาพที่เห็น เพราะฉะนั้นสื่อและสารสนเทศจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความต้องการและสนองความต้องการของวัยรุ่น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเด็กในวัยประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพราะเป็นช่วงแรกเริ่มของการก้าวเข้าสู่วัยรุ่น จึงเป็นเสมือนการบ่มเพาะทักษะ ความสามารถที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมแห่งข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศได้ นอกจากนี้นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีสังกัดที่แตกต่างกัน เช่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน ซึ่งมีการสนับสนุนทั้งทางด้านการจัดการเรียนการสอน จุดเน้น โอกาสการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ ความพร้อมและการเลี้ยงดูให้ความรู้จากครอบครัวที่แตกต่างกัน จึงน่าจะส่งผลต่อการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศที่แตกต่างกันตามไปด้วย สอดคล้องกับข้อมูลจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รอบสอง (พ.ศ. 2549-2553) พบว่า โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาที่มีระดับคุณภาพสูงกว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในทุกด้านทั้งด้านนักเรียน ครู

ผู้บริหาร และสถานศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2555) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศระหว่างนักเรียนในโรงเรียนจากสองสังกัดดังกล่าวด้วย

ในการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 และเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศเพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการวางแผนพัฒนาหรือส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนต่อไป

คำถามวิจัย

1. โมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีลักษณะอย่างไร และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ
2. โมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่พัฒนามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่
3. โมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายมีความแปรเปลี่ยนหรือมีความแตกต่างระหว่างสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 กับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเชิงสาเหตุของการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากโรงเรียนที่อยู่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 2,198,577 คน (ข้อมูลจากสถิติการศึกษาปีการศึกษา 2553 จาก <http://www.moe.go.th>)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรตาม ได้แก่ การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 8 ตัวแปร คือ การระบุความต้องการสื่อและสารสนเทศ การระบุแหล่งที่จะเข้าถึงสื่อและสารสนเทศ การเข้าถึงและเลือกใช้สื่อและสารสนเทศ การประเมินสื่อและสารสนเทศ การใช้หรือประยุกต์ใช้สื่อและสารสนเทศ การสร้างองค์ความรู้จากสื่อและสารสนเทศ การบริหารจัดการสื่อและสารสนเทศ และ การมีจริยธรรมในการใช้สื่อและสารสนเทศ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ 4 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม ปัจจัยด้านความสามารถทางภาษา และปัจจัยด้านระยะเวลาในการเข้าถึงสื่อ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลในการระบุความต้องการและแหล่งของสื่อและสารสนเทศได้ เข้าถึง เลือกใช้ ประเมิน ประยุกต์ใช้สื่อและสารสนเทศได้ สามารถสร้างองค์ความรู้ บริหารจัดการสื่อและสารสนเทศได้ รวมไปถึงมีการใช้สื่ออย่างถูกต้องตามจริยธรรม

สังกัด หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา โดยในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์เชิงวิชาการ

ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำแนกตามสังกัด คือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ทั้งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสำหรับผู้ปกครอง ครูหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป